

ВИБІР КЛІЄНТА

ТОП-100

НАЙКРАЩИХ ЮРИСТІВ УКРАЇНИ

2017

ЗМІСТ

ВИБІР КЛІЄНТА.

ТОП-100 найкращих юристів України – 2017	6
--	---

ЛІДЕРИ ПРАКТИК:

Авторське право та захист інтелектуальної власності	13
Аграрне та земельне право	17
Антимонопольне (конкурентне) право	25
Банківське та фінансове право	29
Банкрутство/Реструктуризація	33
Будівництво та нерухомість	41
Енергетика та надра.	45
Інвестиції/Державно-приватне партнерство	49
Корпоративне право/M&A	59
Кримінальне право та процес	65
Медичне право/Фармацевтика	81
Медіаправо/ІТ-технології	87
Міжнародне право/ЗЕД	91
Міжнародний арбітраж/Медіація	95
Податкове право/Митне право	99
Сімейне право.	105
Спортивне право	109
Судова практика.	111
Транспортне право	117
Трудове право.	123

МЕТОДОЛОГІЯ

«Вибір клієнта. Топ-100 найкращих юристів України 2017» – всеукраїнське дослідження якості надання юридичних послуг вітчизняними юристами, мета якого – допомогти корпоративним юристам і бізнесу в пошуку та виборі юридичного радника у відповідній галузі права в Україні.

Методологія рейтингу ґрунтується на маркетинговому дослідженні, яке відбувається у два етапи:

1 ЕТАП – опитування корпоративних юристів та формування списку ТОП-100 кращих юристів України за версією клієнтів (корпоративних юристів);

2 ЕТАП – опитування юридичних компаній та формування списку юристів відповідно до вказаних практик за версією корпоративних юристів і юридичних компаній.

Період дослідження – 2016 рік. Рейтинг «Вибір клієнта. Топ-100 найкращих юристів України 2017» побудований за принципом ренкінгу (тобто без присвоєння місць). Після опрацювання анкет дослідження відбувається формування списку найкращих юристів України за алфавітним принципом.

ВИДАВЕЦЬ:
ТОВ «Юридична Газета»

Юридична Газета
www.yur-gazeta.com
ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ЩОТІЖНЕ ПРОФЕСІЙНЕ ЮРИДИЧНЕ ВИДАННЯ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №4416 від 01.10.2012 р.

ВИБІР КЛІЄНТА
100 НАЙКРАЩИХ
ЮРИСТІВ
УКРАЇНИ
2017

Генеральний директор: Олена Осмоловська
Відповідальний за випуск:
заступник головного редактора Анна Родюк
Над випуском працювали:
Єгор Желтухін, Тетяна Пашковська, Оксана Горьова
Фахівець з дизайну та верстки: Андрій Семянович

Адреса видавця: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд.18
Адреса для листування: 01030, м. Київ, а/с 51
Тел./факс: (044) 364-83-85 **E-mail:** info@yur-gazeta.com
Сторінка в Інтернеті: www.yur-gazeta.com

РЕДАКЦІЙНА ПОЛІТИКА

Усі ексклюзивні права на матеріали, які опубліковані у журналі-довіднику «Вибір клієнта. Топ-100 найкращих юристів України – 2017» належать ТОВ «Юридична Газета». Будь-яке розповсюдження матеріалів довідника «Вибір клієнта. Топ-100 найкращих юристів України – 2017» можливе виключно за письмової згоди ТОВ «Юридична газета». У разі використання чи передруку матеріалів «Вибір клієнта. Топ-100 найкращих юристів України – 2017» посилання на довідник є обов'язковим. За зміст викладених матеріалів несе відповідальність автор (рекламодавець). Рекламні матеріали надає рекламодавець, який несе відповідальність за достовірність наданої інформації. Видавець виходить з того, що рекламодавець має право і попередньо отримав усі необхідні дозволи для публікації. Матеріали, позначені символом «@», друкуються на правах реклами. Дизайнерські ідеї, оформлення, стиль, а також увесь зміст є об'єктом авторського права та охороняються законом.

Реєстраційне свідоцтво КВ №11259-139ПР від 24.05.2006 р. Газета видається з 2003 року.
© ТОВ «Юридична Газета»

Видання надруковано в ТОВ «ІМБІР», 04213, м. Київ, вул. Прирічна, буд. 27-Г, кв. 233, тел.: (044) 583-17-52.
Підписано до друку 23.06.2017 р.
Наклад видання 5 000 примірників.
Ціна договірна

ISBN 978-617-7119-04-2

СПОРТИВНЕ ПРАВО

**Ключковський
Маркіян**

ЄПАП Україна

Сотір Антон

Golden Gate

Шульга Андрій

Arbitrade

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ «СПОРТИВНИХ» ПРАВ

Ганна Гніздовська,
к.ю.н., голова АО «Юріс Феррум»

Протягом останніх років розвиток спортивного права в Україні має поступальний характер: захищаються дисертації, проводяться наукові дослідження, організуються тематичні заходи.

Правозастосовна практика в цій сфері охоплює винятково спортивні й дотичні до спортивних суперечки, що виникають на стику кількох галузей права і спорту як такого. При цьому з позиції надання послуг зі спортивного права доводиться балансувати між законодавчим регулюванням та нормами корпоративних (локальних) актів відповідних спортивних федерацій.

На практиці це призводить до виникнення правових колізій та казусів. Юристам, які працюють у цій сфері, доводиться напрацьовувати досвід, так би мовити, «методом спроб і помилок».

Розглянемо деякі особливості, з якими зіштовхуються юристи під час захисту прав та інтересів учасників спортивної сфери.

По-перше, специфічний порядок розгляду спортивних суперечок. За загальним правилом, в командних видах спорту звернення до національних судів прямо заборонено нормами актів відповідних спортивних федерацій. Існує суворово вертикаль, що охоплює контрольно-дисциплінарні органи спортивних федерацій, їхні апеляційні палати та Спортивний арбітражний суд (CAS) як незалежну інстанцію.

Професійний футбольний клуб для участі у змаганнях під егідою Федерації Футболу України повинен надати письмову декларацію про те, що він зобов'язується виконувати вимоги статей ФФУ і професійної футбольної ліги про виключну юрисдикцію Спортивного арбітражного суду (CAS) в Лозанні (Швейцарія).

Виходить, що учасники змагань з футболу добровільно відмовляються використовувати інструменти захисту в національних судах. Якщо відбулося порушення взятих на себе зобов'язань (наприклад, положень зазначеної вище письмовій декларації), до учасника застосовуються фінансові (штрафні) та спортивні санкції, в тому числі дискваліфікація.

По-друге, відсутність системи власного спортивного арбітражу. Здавалося б, формування спортивного арбітражу в Україні дозволило б вирішити низку проблем, серед яких зависока вартість процедури звернення до Спортивного арбітражного суду (CAS) в Лозанні.

Однак ідея створення власного незалежного арбітражу має більше противників, ніж прихильників. Більшість юристів схиляється до того, що змусити спортивні федерації України визнавати обов'язковість рішень такого арбітражу, з огляду на чинне українське законодавство, неможливо. Для реалізації подібної концепції необхідна законодавча воля, зокрема правове регулювання діяльності третейських судів. До того ж виникають сумніви щодо можливості створити об'єктивний та незалежний спортивний арбітражний суд.

Існує також проблема кадрового складу органів спортивного арбітражу, адже вітчизняних фахівців для формування не вистачить, а щоб залучити іноземних арбітрів високого рівня, потрібно буде надати серйозні фінансові гарантії. Наприклад, година роботи арбітра в Спортивному арбітражному суді (CAS) коливається в межах 250-400 швейцарських франків. За тамтешніми мірками це зовсім небагато, за українськими – чимало, особливо якщо мова йде не про популярні й комерційно успішні види спорту.

По-третє, неоднозначне регулювання правового статусу учасників спортивних змагань. Так, спортивні федерації за

своєю формою – це громадські об'єднання, які розпоряджаються доходами від продажу рекламних та іміджевих прав. Зокрема, Федерація Футболу України – неприбуткове громадське об'єднання, однак воно одноосібно реалізує права на трансляцію футбольних змагань. Податкові органи вважають, що такі доходи не повинні звільнятися від оподаткування, у федерації – інша думка.

Ще один приклад – дитячо-юнацький футбольний клуб. Згідно із загальним правилом і вимогами локальних актів Федерації Футболу України, ДЮФК – це громадська організація, до того ж неприбуткова. Для вступу в ДЮФК дитина подає заяву та медичний висновок. При цьому батьки дитини сплачують внески, які фактично є платою за навчання. Однак де-юре навчання в ДЮФК – безкоштовне, а гроші батьків проходять за документами як благодійні внески.

Щоразу під час податкової перевірки потрібно доводити факт «неприбутковості», а будь-яка скарга від батьків загрожує обернутися серйозними проблемами в тому випадку, якщо буде доведено, що внески – це де-факто плата за навчання та підготовку дитини.

Отже, виходить, що юристу, який надає послуги для дитячо-юнацького футбольного клубу, доводиться бути фахівцем «широкого профілю»: розумітися на нормах податкового, трудового, цивільного, адміністративного, муніципального та навіть кримінального права.

По-четверте, відсутність імплементації регламентних норм спортивних федерацій до чинного законодавства. Специфіка спортивної сфери така, що зайве регулювання з боку держави призведе до негативних наслідків, тому що в основі більшості правовідносин між учасниками лежить договір та усталені звичаї. Проте деякі регламентні норми суперечать чинному законодавству, що призводить до правових колізій і казусів.

На мою думку, розумне доопрацювання чинного законодавства вирішило б частину проблем. Водночас тут важливо дотримати баланс, щоб не зарегулювати спортивну сферу імперативними нормами.